

Notat

Studietur til Oregon	Ansvarlig	carl
	Oprettet	15-12-2023
Projekt: 8646 AP3 Dansk frøavl i international sammenhæng	Side	1 af 6

Studietur

Deltagelsen i "International Herbage Seed Conference 2023" i Frankrig gav et godt indblik i den internationale forskning indenfor frøavl. Samtidig gav konferencen et netværk og gode kontakter til forskning- og rådgivningsmiljøet i Oregon. Det var en stor styrke og et godt fundament, for studieturen til Oregon, som blev gennemført i december.

Fra den 30. november til den 11. december var jeg på studietur i Oregon. Den første halvdel af turen var nøje planlagt hjemmefra, og de sidste dage var holdt åbne for at kunne besøge nye kontakter fra de to dages deltagelse i "Oregon Seed League Annual Meeting & Trade Show", som foregik i Salem den 4. og 5.

december. Det viste sig at være en god beslutning, da jeg endte med at have et luksusproblem, i og med at jeg skulle prioritere mellem de landmænd, rådgivere og forskere, som gerne ville vise mig hvad de arbejder med.

På studieturen til Oregon har jeg lært:

- Størstedelen af de amerikanske landmænd har selv ansvaret for rensning af frøet, også når de dyrker havefrø.
- Fabrikanten og forskere har stor fokus på løsninger til ukrudtsbekæmpelse med et mere præcist og dermed mindre forbrug af kemi, og også gerne helt uden anvendelse af kemi.
- En stor del af det frøgræs der dyrkes i Oregon og Washington er u-certificeret.
- Der eksporteres store mængder af halm og hø fra Oregon til udlandet og andre stater.
- Frøavlere kan typisk have 80-90% af markerne udlagt med frø.
- De høster en del flere år på den samme mark end vi gør. Rajgræs op til 3-4 år og for svinglerne op til 5-7 år.
- Amerikanske landmænd er heller ikke glade for de ny regler og indskrænkningen i brugen af kemi og gødning.
- Frøgræs marker er let genkendelige i Oregon, idet der ikke kun er sprøjtet eller klippet rundt om marken, helle rabatten ud til vejen er bortsprøjtet og ofte også på den anden side af vejen.

Rejsedagbog:

Torsdag den 30. november

Rejsedag, ankomst til Portland.

Fredag den 1. december

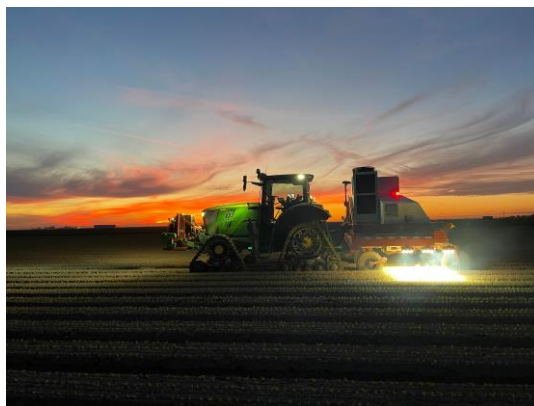
Kørsel til Seattle, hvor jeg havde møde med Brad Westcott, som er direktør for salgsafdelingen i firmaet Carbon Robotics. Firmaet har udviklet, producerer og sælger "Laser Weeder". Maskinen registrer ukrudt og afgrøde ved hjælp af kamera, informationerne behandles og ved brug af laser bekæmpes de uønskede ukrudtsplanter.

Firmaet er stiftet og ejet af Poul Mikesell, som tidligere har arbejdet med førerløse køretøjer til persontransport. Indgangsvinklen for firmaet var i første omgang ikke at løse problemet med ukrudt i afgrøder, det opstod først i anden runde. Poul og folkene omkring ham stod med en stor viden om datahåndtering og kunstig intelligens, i kombination med laser

kunne de se et kommercielt behov for et produkt som Laser weederen.

Laser weederen arbejder en total genkendelse af alle de planter den registrer. Dermed kan den tilpasse styrke og placering af laserstrålen ud fra ukrudtsplantens størrelse og type.

Lørdag den 2. december

DLF-konsulentent Craig Armbrust tog sig tid til at vise marker og besøge avlere i området omkring Burlington, som ligger mellem Seattle og Vancouver.

Traditionelt er det frøavleren der renser frøet, og derfor har den enkelte frøavler sit eget renseri eller en aftale med en anden frøavler, som har et renseri. Frøavlen er placeret på store ejendomme, som typisk avler frø til flere firmaer. En gennemsnitlig frøavler i Washington og Oregon er på størrelse med de største danske frøavler.

Søndag den 3. december

Kørsel fra Burlington til McMinnville små 500 km.

For at komme tæt på Salem, hvor "Oregon Seed League Annual Meeting & Trade Show" foregik blev dagen brugt til transport.

For at få en bedre fornemmelse af området kørte jeg via nærmeste omvej, da jeg kom til Willamette Valley, hvilket medførte en noget længere tur end de 500 km turen egentlig var på. Området er intensivt dyrket med græsfrø, hasselnødder, vin samt en række forskellige bær og grønsager.

Mandag den 4. og tirsdag 5. december

Deltagelse i "Oregon Seed League Annual Meeting & Trade Show", som foregik i Salem.

Allerede ved morgenmaden før konferencen faldt jeg i snak med den første landmand. Lidt nord for Eugene har Toni Stroda en planteavlsejendom sammen med sin bror, søn og nevø, jeg besøgte dem fredag.

Konferencens oplæg omhandlede blandt andet adgang til kemi, økonomi, jorderosion, klimaforandringer, spot-sprøjtning, forædlingsteknik, Carbon kredit og en rejsebeskrivelse fra landboungdommen, som havde været i Danmark. Alle emner kunne fint have passet ind på en dansk Plankongres. Selv bekymringerne om mindre adgang til kemi og politikernes angreb på erhvervet, var som tage ud af en dansk kontekst.

Udenfor konferencesalen var der stande fra forskellige firmaer, som alle på den ene eller anden måde havde relationer til frøbranchen. Der var alt lige fra kemi, gødskning, biostimulanser, droneoperatører, halmopkøbere, arbejdsformidling, forsikring, rådgivere, universiteter og

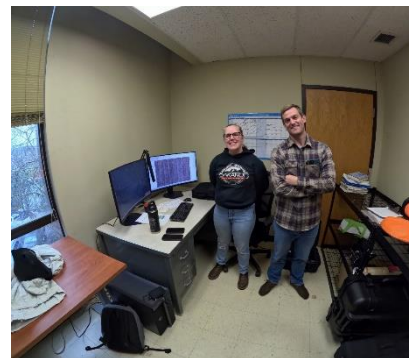
andre vidensvirksomheder.

Onsdag den 6. december

Besøg på Oregon State University, hvor jeg mødtes med assisterende professor Pete Berry, som arbejder med ukrudtsbekæmpelse. Han viste mig rundt på universitetet og tog mig med ud til den tilknyttede forsøgsgård hvor vi tog et kig på forsøgsparcellerne og forsøgsudstyret.

Pete har bygget en spotsprøjte, som registrerer ukrudt og afgrøde, og efterfølgende sprøjter. Sprøjten er opbygget med to sprøjtelinjer, og kan dermed lave en grundbehandling ud over selve spotsprøjtningen. Han arbejder ud fra de samme principper, som vi gør i GUDP projektet Præcisionsfrøavl. Både han og vi forsøger at få et overblik over rækken med kulturafrøden, og bortsprøjte resten. Det er en anden måde at løse problemstillingen i forhold til Carbon Robotic, som ønsker at genkende alle planter/objekter.

Torsdag den 7. december

Lidt udenfor Salem besøg jeg Pratum Co-op, som er et andelsejet frøfirma. Firmaet adskiller sig fra de øvrige firmaer, da det er andelsejet, og rensningen af frøet foregår fælles renserier. Kyle Roerig, der blandt andet har ansvaret for firmaets forsøgsafdeling viste mig en af deres afdelinger, samt en af deres forsøgsmarker. Mange af forsøgene var afprøvning af kemi på forskellig vis, tilsvarende vores egne forsøg. De havde desuden lave et forsøg med planteafstand, hvilket både de og jeg er spændt på at se udbytteresultaterne fra.

Derefter var jeg med Dan Nelson rundt i området mellem Salem og Silverton. Han har sit eget frøfirma, og vi besøgte nogle af hans avlere. Cirka halvdelen af det frø han får produceret er ikke certificeret. Markerne var hovedsageligt strandsvingel og plænerajgræs. Produktion af det u-certificerede frø giver ikke de store problemer med afstandskrav til andre marker, og i begrænset omfang problemer med tidligere frøavl på marken.

Da jeg alligevel var i Silverton området kørte jeg forbi Zach Taylor, som jeg havde snakket med på konferencen. Han havde godt nok sagt at han først havde tid til at jeg kiggede forbi fredag, men der havde jeg allerede lavet aftaler, så jeg tog chancen. Han sad på kontoret da jeg trillede ind på gårdspladsen, og vi nåede at se nogle af hans Rødsvingel marker samt en rundtur i dalen, hvor mange af hans marker ligger, inden det blev helt mørkt. Han har for få år siden bygget en helt ny hal hvor der renses frø, på

det dansk producerede renseri fra Cimbria. Ud over sit eget frø renser han også for en anden stor frøavler, samt nogle få mindre. Det havde han fået stillet meget rationelt op.

Da jeg nu alligevel var dukket op, inviterede han på aftensmad idet han faktisk havde fødselsdag. Her mødte jeg hans familie, og vi fik en masse snak om europæisk og amerikansk kultur, jetlag og mange andre spændende emner. Idet begge Zachs forældre havde skandinaviske rødder, søsteren var netop hjemvendt fra en tur til Island. Jill og Zach samt deres 2 børn havde netop været i Europa i forbindelse med Agritechnica, så der var mange indtryk og erfaringer, der skulle udveksles.

Fredag den 8. december

Lidt uden for Junction City besøgte jeg John Merrill, som arbejder for Bounds Hay. Firmaet opkøber alle typer halm, højtrykspresser det og sender det i kontainere til Asien og midt østen, hvor det bruges til dyrefoder. De havde egne lastbiler, som afhentede halmen ved landmændene og igen efter højtrykspresningen på fabrikken kørte det til udskibning i Portland.

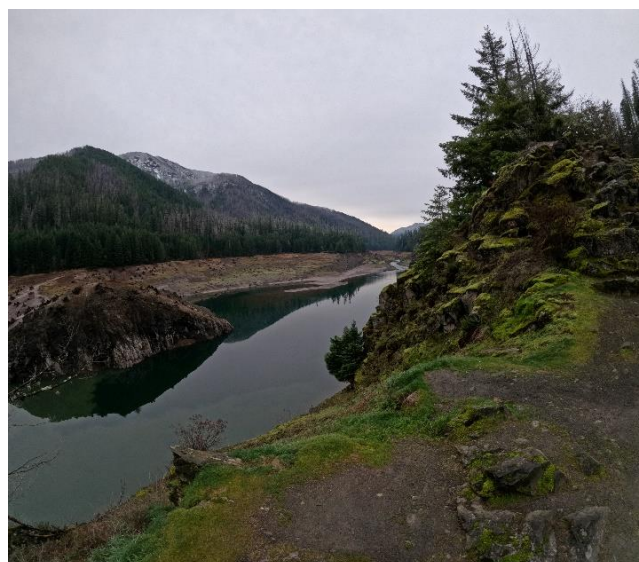
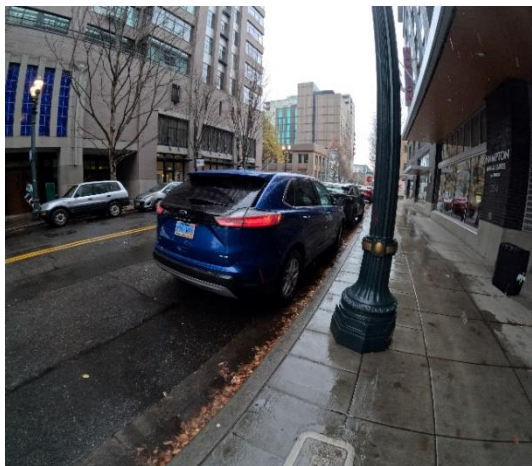

Junction City var præget af de mange skandinaver, der havde slået sig ned i området. Hvert år blev der afholdt en festival, med boder, optog og skandinavisk mad. "Det er nogle "crazy" dage, som jeg har holdt mig væk fra i mange år!", fortalte Tony Stroda, som jeg tidligere havde mødt på konferencen, og som jeg også besøgte denne dag. Han viste mig rundt på ejendommen, som ud over strandsvingel havde både hasselnødder og juletræer. Vi fik en god snak om frøavl, landbrug generelt, verdens politik og historien bag

ejendommen. Tonys farfar (måske oldefar, det har jeg ikke helt styr på 😊) var sammen med sin familie nogle af de første europæere, som var kommet til området, hvor de havde opdyrket området til landbrugsland.

Lørdag den 9. december

Turen gik tilbage mod Portland, så jeg kunne nå flyet hjem søndag. For at se noget andet kørte jeg en omvej via skovene, langs floden, bjergene og ørkenhøjlandet. (McKenzie River, Sisters og Madras) Her skiftede naturen fra skov med masser af vand i floden til tørt og fladt højland og igen videre de imponerende kløfter, hvor mange års erosion havde formet landskabet.

Søndag den 10. december

Aflevering af lejebil og flyvetur hjemover.

Mandag den 11. december

Ankomst til Amsterdam, og derefter fly til Billund.

En fantastisk oplevelsesrig tur, med mange indtryk og møde med spændende og dedikerede frøavlere, rådgivere og forskere. Jeg fik tilbagelagt 1225 miles i den lejede bil, hvilket næsten er 2000 km.